

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 1.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. januarija 1887.

Letnik XV.

Pogled v staro leto.

I.

Dali smo slovo staremu letu, v kojem nas je varalo toliko upov in nad. Zdi se nam, da se narava vedno bolj posmehuje zvedavosti človeški, ki hoče prodreti v njene tajne skrivnosti, da razruši njene postave za čas in prostor. Le nečesa nas je obvarovalo leto 1887: svetovne vojske. Zato pa se ravno novo leto pričinja s strahom, da se vname krvavi boj, kakeršnega ni še videla stara Evropa.

Oborožujejo se vse države, in narodi trepečejo, da se danes ali jutri sproži prvi strel in dá znamenje evropskemu prevratu. Veliki narodi delajo vojne priprave, in milijone požirajo človeška nasprotja. Z vsakim novim letom prične se med državami strašno tekmovanje za obrambo meje. Nove iznajdbe v službi življenja dosegle so vrhunec dosejanje znanosti, ako berlinski fiziki ne izumijo stroja, s kojim bodo kruh in meso električno pripravili brez pluga in polja; iznajdbe v službi smrti pa nimajo konca.

V starem letu sicer niso topovi stresali svetá, ali svetovni mir, ki so ga državniki ohranili z velikim trudom, ne ugaja kulturnemu razvoju. Politiki raznih strank se strinjajo v tem, da je sedanji oboroženi mir dražji od vojske in da namen naših naporov ni vreden sredstev, s katerimi se vzdržuje mir. Naravno je, da ne čutimo toliko počasnega pojemanja moči, kakor nepričakovanega razpada, ali človek prej okreva nagle bolezni, nego dolgotrajne jetike. Evropa izgublja svoje moči pod težo vojaških bremen, in v odločilnem trenutku omahne ji roka, v kateri drži nabrušeni meč.

Vendar so ljudje, ki dozdevno živé v zlatem veku. Veseli so, če rešijo koč brez strehe, akoravno požar uniči širna mesta. Veseli so, da se še razpenja nad njihovimi glavami višnjevno nebo, da se vrsté štirje letni časi in naših pokrajin ne pokriva večni led.

Mi ne mislimo tukaj nobene posamezne države, marveč označimo povprečno mnenje v vsi Evropi. Česar ne slišimo radi Avstrijci, bojé se Francozi. Italijani, Nemci, Angleži, in kar nas boli, tare može v Petrogradu, Madridu.

Nova prometna sredstva so zemlji preobrazila

obličje; narodi so si približali. Pred nekimi desetletji bile so si tuje posamezne pokrajine v jedni državi, sedaj se poznajo narodi na jugu in severu, vzhodu in zahodu Evrope. Če se torej dotakneš strune na jednom glasbenem orodji, oglašé se vse druge. Imamo jedno mero in težo; je li torej čudno, da se strinjamo tudi v mislih in sodbah? Ta solidarnost javnih koristi ne dopušča nobene graje. In če trdiš, da je na svetu mnogo gnjilega, imenujejo te pesimista, nazadnjaka. Ta bojazen resnice in pravice, strah prave prostosti je glavna ovira občnemu napredku. Kdo naj se poboljša, ako ne spozna svoje nepopolnosti? S prstom kaže nasprotnik na-te, imenuje te „clowna“ pred osamelim cirkusom, a sam je znani „August“, ki vsiljuje po židovski navadi razno blago dvomljive vrednosti.

Kam pridemo po tem izvoženem tiru? To vprašanje ponavljajo časnikarji, razpravlja je opozicija, in prodrlo je tudi v druge kroge. A glasé se vedni odgovor: tako mora biti, in molčati morajo vsi oziri. Kdor pa tako govori in piše, suženj je žalostnega položaja, in tako govori tudi grof Moltke.

Ne ponašamo se s zgodovinskim pregledom sedanosti, kajti slabi ljudje smo, ki ne moremo zvršine pregledati in presoditi prelivajočega se človeškega življenja v najmanjših žilicah. Zato pa se tudi ogiblremo svetopisemskega izreka: Vse je prav dobro. Ko bi bili hudomušni, pristavili bi lahko opomnjo, da ustvarjajoče misli niso navadna lastnost naših „državnikov“, ki stojé vzvišeni nad nami. Opozicija, ta edino še daje mislim vzlet, dejanju izraz. Ali kakor narava pod sneženo odejo izgublja porajajočo moč, tako se bo tudi v „kraljestvu duhov“ pokazala smrti neizprosna sila.

Neizvedljivi so sicer sklepi previdnosti; jedno pa je gotovo: liberalizem dokončal je svoje delo. S svojim naukom zidal je zlate gradove v zračnih višinah; sedaj že ležé pred njegovimi nogami razvaline praznih nad. Razpršile so se srebrne pene na gladki jezerski površini, in iz čolna zré krmar v temno globočino prepado.

Prosto gospodstvo socialne naravne postave se je pokazalo kot prazna vera, enako vsemogočnost „vzvišenih“ krogov. Blagor jim, ki še verujejo v višjo moč, gorjé jim, ki životarijo le še ob sovraštvu

in nasprotji s pravo resnico. — Temán je besedi pomen „crescit animus, quoties coepti magnitudinem attendit“.

Zahvalna adresa duhovščine kranjske

za okrožnico škofov goriške nadškofije dné 26. novembra pr. l.

Prevzvišeni, premilostni knez in škof!

Britko užaljena je spoštljivo podpisana duhovščina zadnje dni opazovala nesrečno pot, na katero je zabredlo neko časopisje v mili naši domovini. Po načinu, dozdej neznanem, jelo je oskrunovati častito nam vzvišene svetinje.

Z nevoljo, s pravičnim srdom protivila so se naša srca temu pisarenju, in bilo je med nami tudi že gotovo, da se takemu početju najodločniša obsojba proglasi v skupni izjavi, kar nas veselo iznenadi krmilni klic čujočih višjih pastirjev, došla nam je resno budna, apostolska okrožnica cerkvenih vladik goriške nadškofije, dné 26. novembra pr. l. razposlana.

Blagovolite, prevzvišeni knez, sprejeti iz polnosti naših src najiskrenejšo hvalo za ta modri čin višje pastirske skrbnosti. Naj bi zahvala, ki v tolikem soglasji Vam zato odmeva iz src duhovnikov vladikovine Kranjske, bila nekoliko zadostila za gorečo skrb, za neutrujeno prizadevanje na blagor vernih; naj bode v dokaz in zagotovljenje, da nam je klic višjega pastirja vsikdar glasilo sveto, ki ne spominja le dolžnosti, ki za delo nagibuje tudi zadovoljnost, budi veselje in gorečnost.

S zahvalo samo pa, premilostni vladika, mi danes svojih dolžnosti pred svetom še ne smatramo izpolnjenih. Moč prepričanja in notranjih čutil nas sili dalje govoriti. Ves katoliški svet nadahnen je to leto z novim življenjem, oči vernih obračajo se polne hrepenenja v Rim, ime Leona je vsem častito na jeziku. Narodi tekmujejo, kako bi sv. Očetu odličniše skazali svojo vernost, kako sijajneje praznovali petdeseto obletnico njegove prve sv. maše.

LISTEK.

O nekterih prezrtih predlogih.

(Na novega leta dan sam seboj govoril Tine Balant.)

Gospôda moja, častna in slavna! Danes govoriti in pisati ni, kar si bodi. Govorniku marsikedar nedostaje paznih poslušalcev, pisateljem, oziroma piscem ali sploh dopisnikom pa resnih čitateljev. Da, resnih čitateljev pravim! Kajti, kdo ne vé, zlasti med Vami, velecenjena gospôda, da marsikaj spišete, marsikaj predlagate, kar še čitajo ne ravno oni, ki bi se morali na Vaše dobre navsvète najbolj ozirati. Da bi pa kdo resno mislil, da se morajo Vaši predlogi tudi dejanjski izvršiti, takega pa, razun Vas sanjih, že celó ne najdete z lepo.

Pa že berem iz Vaših oči, kot bi me hoteli vprašati, kaj prav za prav nameravam s svojim gedrnjajočim govorom? Takoj, gospôda moja, précej Vam povem, da vse to in vse naslednje meri na

Vaše prezrte predloge, ki ste jih stavili v poslednjih mesecih. Evo jih nekaj!

Najmanj šest, če ne več, bilo Vas je, ki ste o svojem času predlagali, naj se cerkvena žegnanja po podružnicah ustavijo, kjer so prehrupna. Vprašam Vas, koliko se jih je, oziroma koliko se jih bo zaradi Vaših dopisov odpravilo, vsaj začasno?

Kaj pa, ker sem omenil ravno cerkvâ, kaj: ali se pač kmalu pričnó lastne cerkvene zavarovalnice? Zadnji predlog v deželnem zboru, da se ustanovi deželna zavarovalnica zoper požare, je temu predlogu zeló soroden. Pa kje so še konečni sklepi o tem? Bo menda še huje kakor z ljubljansko mestno hranilnico. Oba predloga nam obetata sicer lepe tisočake. A bojim se, da bi danes pet let, ko bi imel spet priliko Vam na čast govoriti, moral izjaviti, da kranjski Slovenci denarja ne maramo. In to menda zato, ker nočemo, da bi nam kdo utegnil očitati sebičnost, češ, vse hočejo na kup zgrabiti, sosednjim Slovencem in drugim narodom pa ne privoščíjo ničesa! Ali je to tista ravnopravnost, katero vedno tirjajo od drugih?

O, ravnopravnost! Beseda čudna, beseda grozna. Že davno ni bila moja malenkost v tolikem strahu in skrbeh, kakor tiste tedne, ko se je grozilo po časopisih, kako bo desna stran državnozborna oplazila po ministerskih klopeh in merila posebno na magistra vseh magistrôv. Kakor „kočevsko jajce“, tako sem menil, bodo ga zmazali. Toda brž, ko se je pričel državni zbor, spoznal sem, da oni gospod ni navaden „prizemljuhar“, ki bi se zbal vsacega ohleščka. Za nameček smo izvedeli kmalu po zaključku državnega zbora, da izmed vseh več ali manj ravnopravnih gimnazij niti ne ostane kranjska.

S tem, gospôda moja, pade hkrati oni praktični predlog, v katerem je nekdo nasvetoval v Kranji dijaško kuhinjo. Z dijaško kuhinjo je v najožji zvezi, kakor veste, slavna gospôda, mastna služba posebnega denarnega ministra po vzgledu onega v Ljubljani. Vsled prejšnjega ukrepa odplava po Savi za to sposobnemu možu in sploh marsikateremu Kranjcu lep kos belega kruha iz Majdičeve moke.

In med narodi — to vé najboljše podpisana duhovščina — slovenski rod nikakor ne zaostaja. Svetim sočutjem se ozira tje v večno mesto, radosten poslušajo poročila, kako navdušeno po širnem svetu slavijo Onega, ki je na skali sv. Petra žarna luč v tem stoletju, blagodejno sveteč vsem narodom, z milim žarkom pa posebej še Slovanom. In tega duhovelika svetovne slave, kateremu od jutra do zapada, od severa do juga, iz vseh delov sveta prihajajo čestitke, čegar modrost in plemenitost slavijo verni in neverni, priprosti in veljaki, podložni in vladarji, tega vzvišenega Maziljenca Gospodovega drzne se v središči vernega roda z nečujenem napadom žaliti slovenski list!

Premilostni vladika! Z veselim ponosom bi sleherni od nas svoje prsi rad bil nastavljal krutemu na padniku, rekoč: Suni tu-le sem, a Leonu prizanesi! Pa ni nam bilo dano, s tako častnim namestilom sv. Očetu odvrniti neslišano oskrunbo, ni nam bila sreča, neomadežano ime slovensko obvarovati črne maroge.

In ti oskrunovalci si usojajo tudi še o notranjih zadevah cerkve govoriti, o premembi obrednega jezika besedovati ter samovoljno svoje mnenje zlorabiti v politično agitovanje? S takimi načeli, prevzvišeni knez, duhovščina ljubljanske škofije nikdar ni imela vzajemnosti. Kakor ji je vselej bilo drago, kar bi narod, med katerim je vzrasla, s katerim sočutno deli veselje in britkost, v resnici moglo osrečiti, nikdar ni, nikdar ne bo pozabila, da v verskih, pa tudi obrednih, sploh cerkvenih rečeh vseh so ji le škofje od sv. Duha postavljeni, vladati cerkev božjo. In zato z odločnostjo obsoja vsako proticerkveno agitovanje za slovansko liturgijo, ter slovesno izjavlja, da je tako početje ji vselej bilo, vselej boje tuje.

S prestolom sv. Petra nas slavno osvita in blagodejno krije prestol apostolskega cesarja. Z radostjo sme slovenska duhovščina povdarjati, da je po zapovedih sv. vere in po nagonu svojega srca vselej z navdušenjem gojila čut ljubezni in neomahljive zvestobe do Avstrije in presvetle naše najvišje dinastije; s presrečnim zadoščenjem pa more ob enem tudi kazati na svoj narod, ki je ž njo popolnoma jedin v tej odkritosrčni, iskreni ljubezni.

Kako bi pač verni rod kdaj mogel preslišati glasni klic božjega zakona, kateri mu veleva vselej vestno, nerušljivo zvestobo do oblasti, ki je od Boga? Kako bi dežela kedaj smela pozabiti brezštevilnih dobrot, katere že nad šest stoletij vživa pod krilom orla Avstrije, kako se ne bi vedno prehvaležno spominjala najdražjega zaklada, pod tem krilom ji ohranjenega, vere katoliške, ktere bi brez žesla Habsburškega danes malo da ne zastoj že iskali po Kranjski in njej sosednih kronovinah? In kako bi mogel kdo svoje oči zatisniti zlasti še pred nezmernostjo blagrov, katere na svoje ljudstva tako osrečevalno siplje blažena roka, zlato serce Njih Veličanstva, slavno vladajočega cesarja Franca Josipa I.?

Toliko večji je naše strmenje, toliko pravičniša nevolja in srd, da se vendar še po katerem časopisju, če tudi le izjemno, more zasledovati nelojalno mrzenje proti skupni domovini Avstriji, da se nahaja pregoreče občudovanje naredeb, preslavljevanje običajev, po katerih ne veje več zdravi duh pravega domoljubja. Svečano mi in verni naš rod tu obsojamo ostrupljena takošna načela, z navdušen-

nostjo ponavljajoč sveto prisego vernosti Bogu in cesarju!

Prevzvišeni knez in škof! Blagovolite tem čutilom, katere z najglobokejšo spoštljivostjo sinovsko vdani Vam izražamo, milostno Svoj blagoslov podeliti. Tako oblaženi smejo biti porok, da je naglas višje pastirske okrožnice pri duhovščini vse pokrajine zadel na struno, ki boje plemenitim Vašim željam in milim opominom vselej dejansko odmevala v polni harmoniji.

Praznovanje papeževe zlate maše v Ljubljani.

Svečanost, ki se je vršila v spomin zlate maše sv. Očeta Leona XIII., zasluži, da se zabeleži s zlatimi črkami v povestnico prvostolnice slovenske, bele Ljubljane. Sijajno je pokazalo naše mesto svoje pravo, katoliško lice. V praznji obleki, z globokim sočutjem a tudi s zunanjjo bliščobo razodevalo je svoje toplo srce, svoje vroče ljubezen do glavarja sv. cerkve. Že na predvečer slavnostnega dne osvedočilo je bivalstvo ljubljansko svoj eminentno katoliški značaj.

Razsvetljava.

Iz lastnega nagiba, brez agitacije, le ker mu je velelo katoliško srce, razsvetlilo je vse mesto na Silvestrov večer ob zvonjenju vseh zvonov mestnih cerkvâ ob 1/2 6. uri svoja bivališča brez izjeme. In prav to, zdi se nam, da našemu mestu daje prednost pred mnogimi tudi večjimi mesti naše države. V hudem mrazu se je kar trlo ljudstva po ulicah, in radost čitala se je vsem raz obraz. Krasna bila so zlasti večja poslopja in diven razgled odpiral se je opazovalcu osobito z ljubljanskega Grada. Ni nam mogoče naštevati posameznostij. Omenjamo naj le mestni trg, ki se je posebno odlikoval z mestno hišo. Dalje škofijo, semenišče, katoliško bukvarno z lepim transparentom, frančiškanski samostan s transparenti itd. Pozabiti ne smemo tudi ljubljanskega Grada, kjer je bilo zlasti stanovanje načelnikstva kaj intenzivno razsvetljeno. Še pozno v noč, ko je šlo prebivalstvo večinoma k počitku, videti je bilo mnogo hiš razsvetljenih.

Cerkvena slovesnost v stolnici.

V spomin zlate maše bil je novega leta dan v stolnici ob 1/2 10. uri slavnostni govor, ki ga je govoril preč. g. kanonik dr. J. Kulavie. Kazal je s krepkimi besedami prevažno moč papeštva iz zgodovine. Na to bila je slovesna sv. maša s zahvalno pesmijo, katero je daroval mil. g. knez in škof. Petja na koru mi ni treba hvaliti, saj je sploh znano, da se odlikuje stolni pevski zbor pri vsaki priliki pod spretnim vodstvom g. A. Foersterja. S čudovito preciznostjo pele so se prekrasne kompozicije: „Tu es Petrus“, zložil M. Haller; slovesna maša, zložil A. Foerster; „graduale“, zložil F. Z. Skubersky; „offertorium“, zložil J. Haydn; „Te Deum“, zložil Fr. Witt.

Službe božje udeležili so se vsi dostojanstveniki svetnih in vojaških oblastnij. Njim na čelu visokorodni gosp. deželni predsednik baron Winkler, z uradniki deželne vlade, ekscelenca g. F. M. L. vitez pl. Keil z dolgo vrsto vojaških dostojanstvenikov, gosp. deželni glavar grof Thurn, z deželnimi od-

skega stališča se to hitro spoznâ. Toda, kake zaplate jej našiti ali nabit, to je zopet težava in ne majhna skrb tudi za Vas, častita gospôda. V poslednjem časi se Vas je kakih pet spravilo na delo. Posebno dva sta hvalila na vse pretege vsak svoje zaplate. Navadnega človeka bi utegnila še z uma spraviti. Oba ne moreta imeti prav. Menda boje tudi tukaj, kakor pri „poslanih“ in „izjavah“ med slovenskimi državnimi poslanci v koroški zadevi, resnica in pravo ravno v „sredi“; to pa je po stari prislovcu v zlati „skledi“.

Kakor čujete, gospôda moja, začelo se mi je vezati v besedah. Ker pa nisem pesnik, in mi je to le ušlo, naj zavežem svoj govor, da mi še kaj ne uide. Samo to še rečem za vozec svojega govora: Gospodje predlagalci, poguma pa vsi skupaj nikar ne izgubimo zaradi toliko prezrtih predlogov! Če prej ne, vsaj k letu osorej pogrejmo zopet stare predloge in poprašajmo takrat naše voditelje, če vedó, ali je že rojena mati tistega poštnega uradnika, ki razpošlje ob svojem časi naše predloge po dolenjski železnici v deželo pozabljenosti.

borniki, predsednik deželne sodnije Kočever z mnogimi svétniki, finančni vodja Flachky, finančni prokurator dr. Račič, predsednik trgovske zbornice g. Kušar, mestni župan Grasselli z mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki; dalje vodje, profesorji in učitelji tokajšnjih srednjih in ljudskih šol. Razun teh obilna množica inteligencije. Ne vemo, kako je bilo po družih mestih, a gotovo je posebno znamenito in sila spodbudno za naše mesto, da so se slavni zastopi vseh oblastnij s svojimi načelniki cerkvene svečanosti tako mnogobrojno vdeležili.

Papeževa slavnost v redutni dvorani.

Vrhunec dosegla je večerajšnja svečanost z impozantno, v vsakem oziru dovršeno slavnostjo v redutni dvorani. Dvorana — do zadnjega kotička polna — bila je spredaj okrašena s sliko sv. Očeta Leona XIII. obdana s zastavama obeh katoliških družb. Stransko steno pa je krasila podoba Njegovega Veličanstva cesarja. Kaj tacega ljubljana skoraj da ni še doživela. Tu bil je zbran cvet mesta ljubljanskega, cvet kranjske dežele. Težko nam je naštet, vse odličnjake in dostojanstvenike vsega mesta, ki so počastili ta katoliški shod. Med navzočimi so bili visokorodni deželni predsednik baron Winkler, ekscelenca, F. M. L. vitez pl. Keil, G. M. vitez pl. Schilhawsky, gg. polkovnika Heyrowsky, pl. Mitrovič in Beer, mnogo častnikov; g. deželni glavar grof Thurn, ves stolni kapitel z mestno duhovščino, deželne sodnije predsednik g. Kočever, vladni svétnik Globočnik, finančni prokurator dr. Račič, mestni župan g. Grasselli, podžupan gosp. Petričič, dež. poslanec grof Auersperg, veliko udov državnega in deželnega zbora in skoraj celega mestnega zastopa in odlične dame najvišjih tukajšnjih krogov, kakor baronica Winklerjeva, grofinja S. Auerspergova s hčerama, gospe: Bleiweisova, Murnikova itd.

Vspored pričel se je o polu šesti uri z „Ouverture“, katero je z mojstersko preciznostjo svirala vojaška godba 17. pešpolka pod vodstvom kapelnika g. Nemrave. Izborna godba je razplamtela srca vseh prisotnih.

1. Orkester bil je bogato zastavljen, in da je vsak sviraš svojo ulogo natančno izpolnil, to je po sebi umevno, a so tudi navzoči pekazali konečno z glasnim odobravanjem.

2. Nato nastopi zbor delavskega pevskega društva „Slavec“, broječ 30—40 pevcev ter poje pod vodstvom g. pevovodje svojega F. Stegnarja slavnostno himno v proslavo Leona XIII. — zlatomašnika. Kompozicija ta najnovejša g. Ant. Foersterjeva priredjena je na trikitično pesem J. Krekovo; prvi in tretji del, enako se glasč podaje nam melodijo one pesmi, katero je priredil že poprej komponist za ljudsko petje s spremljevanjem orgelj. Drugi del obsejajó celo drugo kitico je krasen zbor s tenor-solo, kateri je g. Meden izvel ž njemu lastnim občutkom. Vsa pesem učinila je velikansk vtis na občinstvo, h kateremu je pripomogla krasna dvorana in pa dobro izurjeni, mnogoštevilni pevski zbor. Navzoči so jo poslušali stojé.

V navdušenem uvodnem govoru pozdravi na to presvetli prelat dr. Andr. Čebašek slavni zbor v imenu odborovem ter v jedrnatih potezah dokazuje potrebo jednega vidnega višjega poglavarja sv. cerkve, potrebo rimske stolice (primata). Poroča tudi o odborovem delovanju, omenja procesije na Dobrovo, daril škofije ljubljanske, adrese sv. Očetu. Ker hočemo ta govor z drugimi naslednjih govornikov celotno objaviti, naj rečeno zadostuje. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. januarija.

Notranje dežele.

Kološki mestni zbor je sklenil enoglasno v spomin osrečevalne navzočnosti cesarjeve lanske leto v tem mestu ustanoviti obrten muzej ter prositi presvetlega vladarja, da bi se smel imenovati ta zavod: Kološki Franc Josipov muzej.

Dr. Rieger se je neki obrnil do ministra Taaffeja s prošnjo, naj bi posredoval s svojim vplivom, da bi se sporazumeli Čehi in Nemci na Češkem. Ministerski predsednik pa je to za sedaj odklonil, ker se sprava lahko izvrši v področju deželnega zbora. Staročehi, kojim so v prvi vrsti pred očmi koristi deželne, imajo hud boj z nemško trgovatnostjo in mladočeško nespravljivostjo.

In to ni, da bi smeli prezreti! Zlasti ako hočemo verjeti onemu dopisniku, ki se je nedavno pritoževal, da sta kruh in meso na deželi silno draga. Samo žganje je bilo do sedaj še vedno najboljša nada cénega življenja (pa ne za dijaškega finančnega ministra!). V prihodnje pa, kakor veste, gospôda, bo tudi to upanje — dejal bi: splavalo po Dunajščici — pa rajši rečem — plavalo po grlu. Ne čudite se temu! Jaz namreč trdim z nekim dopisnikom, da bo žganje še dalje pridno teklo po grlu, ako se občinam naloži nadzorovanje žganjarskih krčmarjev in njihovih bratcev. E, verjemite mi, gospôda moja, iz skušnje govorim, vsacemu očku županu tudi ni vse zaupati! Saj včasih malo zamizé, in takrat ni mogoče, da bi videli kacega žganjarja kobjalati se po cesti. Še manj pa jim bo mogoče šteti, kedaj se je tretjič v letu zvrnil v cestni jarek in s tem zapadel pravici, da sme kmalu zopet iti žganjček pokušati.

Ta presneta občinska postava! Kakor si jo človek ogleduje v navadnem življenju, na vseh straneh najde, da potrebuje zaplat. Celó z žganjar-

Vnanje države.

Italijanski kralj in kraljica prašala sta na tihem papeža Leona XIII., ali ne bi hotel od njiju sprejeti kakov dar. Sv. Oče pa je to ponudbo odklonil. Vzlic temu mu bo brat kraljev, vojvoda Aosta, podaril dragocen kelih, kakor je to storil tudi pri slavnosti papeža Pija IX. Splošno se govori, da je hotela biti „incognito“ kraljica Margereta pri papeževi zlati maši. Koliko je na tem resnice, ne moremo danes razsoditi. In ako je tudi ta vest popolnoma izmišljena, pomen vendar tiči velik v njej. Glas ljudstva — glas božji! Italija je največja sovravnica papeževa, italijanski narod pa vidi v duhu, kako se klanjata pred stolom sv. Petra vladar in vladarica italijanska! — Španjska kraljica poslala je kot zastopnika v Rim marquisa Vego de Armija. Koliko važnost pripisuje Španija temu odposlaništvu, osvedočuje nam najbolje oseba marquisova, ki je najiminentnejši, najbogatejši in najvplivnejši plemič španjski. Bil je že dvakrat minister zunanjih zadev in enkrat naučni minister. Papež ga je sprejel na jako odlični način dne 27. decembra. — Predsednik republike Venecuele v Ameriki je poslal najvišjemu zlatomašniku kelih, koji krasijo mnogi dragoceni kameni. — „Osservatore Romano“ zatrjuje, da je papež popolnoma čvrst in zdrav. Dne 30. decembra je sprejel portugalskega veleposlanika, ki mu je izročil lastnoročno pismo svojega kralja in kot darilo jako lep kelih. Isti dan so se poklonili sv. Očetu poslanci nemškega cesarja (grof Brühl), saksonskega in holandskega kralja. — Danskih katolikov adresa, koje bodo izročili papežu, obstoji iz mnogih umetniških listov, ki podajajo pregled na katoliško društveno življenje na Danskem. Ta zbirka obseza 28 velikih knjig, zelo okusno in bogato vezanih. — Dne 31. decembra papežu izročeno darilo vseh katolikov celega sveta je vredno nad dva milijona. Sv. Oče je sprejel zastopnike iz Švice, Hondurasu, San Salvadoru, avstro-ogerskega prestolonaslednika in cesarice Štefanije in perzijskega šaha. V Vatikanu so pričakovali tudi pismeno čestitko rumunskega kralja in kraljice.

Srbski kralj Milan je sprejel ostavko Rističevega ministerstva, ki pa sedaj še opravlja službo toliko časa, da bo imenovan nov kabinet. Pravijo, da bo sedanja kriza kmalu končana. Mogoče, da je danes že ministerstvo sestavljeno, kajti zaradi velikega snega dohajajo le redko poročila iz juga. Skupščina in njeni odseki so pretrgali za sedaj svoje delovanje. — Dunajska borza je močno razburjena vsled vznemirajočih vesti, ki so došle iz Belegagrada. Delnice „Länderbanke“ so ogromno padle v svoji vrednosti, ker je bajt izbruhnila v Belemgradu vstaja.

Bolgarskega sobranja predsednik Tončev in podpredsednika Stojanov in Sladkov so dobili Aleksandrov red. Vojni minister je sklenil z neko belgijsko tvrdko pogodbo glede oskrbitve 15 milijonov patronov. Pri banketu, koji so priredili ministri dne 29. decembra na čast sobranjskim poslancem, napivalo se je mnogo, posebno pa složnosti v mišljenji in solidarnem postopanju. Vse sklepe sobranjske je potrdil knez.

Dnevno povelje **ruskega** vojnega ministra ukazuje prestopitev krajevnih batalijonov v Arhangelu, Permu, Petrozavodsku, Ufi, Orenburgu in Astrahanu v kaderske batalijone, ki bodo od sedaj naprej imeli po pet stotnij. — Razmere med Rusijo in Avstrijo so se zadnje dni zdatno zboljšale. Tudi je petrogradska vlada prepričana, da se bo kmalu rešilo sporazumno posebno z Avstrijo — bolgarsko vprašanje, ki že toliko časa vznemirja vso Evropo.

Nemški vladni krogi so prepričani, da je imel veleposlanik, general Schweinitz, diplomatski nalog in da je izročil carju lastnoročno pismo cesarja Viljema. Jasno je torej, da je Bismarck po svojih glasilih razširil nasprotne trditve le zaradi tega, ker se je popolnoma ponesrečil diplomatski korak Schweinitzu. — Merodajne osebe berlinske pravijo, da je pripravljen železni kancelar žrtvovati vse avstrijske koristi na balkanskem polutoku, samo da bi ponehala napetost med Rusijo in Nemčijo. No, tega ni treba posebno še povdarjati, saj je itak svetovno znana — zanesljivost njegova.

Francoski vojni minister je potrdil vse narrede svojih prednikov glede deželne brambe. Le v nekaterih ozirih je Logerot družega mnenja. Tako v prvi vrsti gledé — brade, kakošno smejo nositi vojaki. Minister si je mislil: red mora biti! — pa je izdal važni ukaz, da smejo imeti častniki in moštvo le brke in kratke brade, med tem, ko je prednik njegov, Ferron, to imenitno zadevo prepustil estetičnemu okusu vojaku-posamezniku.

Italijanska vlada je podaljšala trgovinske pogodbe s Francijo, Švico in Španijo do dne 1. marcija t. l., ker so se dotične obravnave za nove pogodbe pač že pričele, a niso še dognane. — Po sklepu skupnega ministerstva je odstavljen rimski župan, vojvoda Torlonia, ker je obiskal papeževa generalnega vikarja. To je tem sramotnejše za Italijo samo, da postopa takó divjaški v svojem srdu zoper papeža, ker se je pripetil ta dogodek v časi zlate maše sv. Očeta, ko se klanja ves ostali svet načelniku katoliške cerkve.

Grška kamora je končala svoje zasedanje dne 30. decembra. Vse vladne predloge so bile sprejete.

Izvirni dopisi.

Iz Smlednika, 27. decembra. Neso še minuli trije meseci, odkar sem Vam poročal odtod o nesrečni žrtvi žganjepitja, že se mi nudi žalostna prilika, naznaniti Vam nov slučaj, zopet s — smrtnim izidom. Na Sveti dan, ko vendar vsak količkaj pošten človek miruje in praznuje, napila sta se dva malopridneža žganega strupa ter na večer rogovilila po Št. Valburgi. Najprvo sta se lotila občespoštovanega moža-gospodarja, a ker ju je ta odgnal, šla sta na to k sosedu „Jurčku“ v hlev. Ondi je spal tamošnji 16letni hlapec mirno na svoji postelji. Zlobneža ga vzdramita iz spanja ter silita, naj bi šel z njima razgrajat. A ker ju ne vboga, izvlečeta ga iz postelje in eden ga sune brez vsakega povoda z nožem v trebuh. Toliko, da je bil še previden s sv. zakramenti za umirajoče, drugo jutro je umrl.

Zločinec je že v rokah pravice. — Zakaj je pač storil to nezaslišano hudodelstvo? Želel si je — kakor je sam pravil — čez zimo toplega stanovanja in dobre hrane. „Hic Rhodus“.

Kam pač pridemo, če nas bodo strahovali taki poživinjeni divjaki, da človek še na svoji postelji ne bo varen? O da bi že skoraj dobili najstrože postave zoper žganjepitje!

Iz Vipave, 28. decembra. (Sv. misijon. — Vreme. — Občni zbor čitalnični.) Od 13. do 21. decembra imeli smo tukaj sv. misijon. Prišli so v ta namen trije gospodje lazaristi iz Ljubljane, namreč: Nežmak, Heidrih in Pogorelec.

Ne bom na dolgo in široko popisoval, kako se je vršil sv. misijon, vsaj je to itak znano; le toliko naj omenim, da je bila prostorna cerkev navadno prenapolnjena in semterje še premajhna.

Pri tej priliki se je prav živo pokazalo, kako eminentno katoliško je slovensko ljudstvo, in da se zastoj trudijo brezverci, katerih se tudi med slovenskim narodom ne manjka, izruvati mu iz srca sveto vero.

Ljudstvo razšlo se je polno hvaležnosti do veleč. g. dekana, kateri so mu preskrbeli sv. misijon; pa tudi do častitih gospodov misijonarjev, ki so se trudili s toliko požrtovalnostjo.

Dne 22. decembra proti večeru začelo je že mēsti in mēdlo je do sobote zjutraj tako hudo, da je burja napravila visoke zamete in da dva dni ni mogla priti pošta iz Postojine v Vipavo.

Imeli smo letos torej Božič, kakor na Gorenjskem kje, vsa Vipavska dolina bila je bela. Božični praznik bil je pa kljub temu prav lep. Nebo je bilo jasno kakor ribje okó, a mrzlo je bilo, da je pod nogami kar hreščalo. Na sv. Štefana dan se je vreme zopet spremenilo in opoldne začelo je snežiti prav po kranjski navadi, danes pa je pritisnila burja in zopet mēde, da se kar kadí.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 23. decembra.

(Konec.)

Ko se seja zopet pričné, sprejme se po poročevalcu dr. Tavčarji nasvetovani dodatek drugemu predlogu: „Da bi se mesto vdeležilo s izdatnim doneskom, ko bi dežela sklenila sama zidati gledišče.“

Tudi drugi predlogi se odobré.

Mestni odbornik profesor Toma Zupan poroča v imenu šolskega odseka o ponujanem nakupu, oziroma zameni gosp. Andrettove hiše na sv. Petra cesti zaradi gradnje nove mestne ljudske šole na nekđaj Jalenovem, sedaj mestnem posestvu. Gosp. Andretto hoče dati svojo hišo na sv. Petra cesti in nekoliko sveta od vrta, ako mu mesto dá bivšo Jalenovo hišo v Poljskih ulicah, doplača še 4000 gld., sezida ograjo ter napravi vodnjak; ako pa zadnjih dveh stvari neče izvršiti, pa plača mesto poleg hiše v Poljskih ulicah še 5000 gld. Ker je ta ponudba predraga, nasvetuje poročevalec, naj se odkloni.

Mestni odbornik Hribar pravi, da ni več posvetovati se o tem, kje se bode mestna šola sczidala. Mestni zbor je že sklenil, da na starem živinskem sejmišči. Prostor Andrettovega posestva je vsekako predrag, kajti veljal bi do 30.000 gld. Gospé Fuxove in gosp. Perdana ponujani prostor, kateri bi tik zraven veljal le 18.000 gld., odklonil se je po mestnem zboru iz pedagogičnih ozirov, a pri prostoru, o katerem se zdaj govori, veljajo gotovo isti pedagogični oziri. Šolo je treba zidati, a ne v eno

mer razpravljati, kje bi bil za-njo najboljši prostor, kajti drugače bo šlo to „cum gratia ad infinitum“ in v prihodnji seji bode se ponudil spet kaki nov prostor. Sklepi mestnega zbora naj se respektujejo in izvršujejo po magistratu.

Mestni odbornik Valentinčič izjavi, da je šolski odsek sklenil v tem smislu, da se ponudba Andrettotova ne sprejme, gosp. župan Grasselli pa opomni, da se je ponudba Andrettotova izročila zato šolskemu odseku, da se zasliši mnenje strokovnjakov.

Pri glasovanji se ponudba odkloni.

Mestni odbornik dr. Vošnjak poroča v imenu šolskega odseka o spremembi pogodbe s kranjsko hranilnico gledé poslopja c. kr. više realke. Pogodba se ponovi na tri leta s tem, da se plača pavšalna svota za vzdrževanje poslopja na leto 1000 gld., od ktere svote plača mesto polovico. Ker je ponudba koristna mestu, nasvetuje, da se sprejme, čemur mestni zbor pritrdi, in potem se seja sklène.

Dnevne novice.

(Duhovščina pri knezo-škofu.) Kakor smo poročali že v zadnjem listu, poklonila se je v soboto ljubljanska duhovščina premil. knezo-škofu. Stolni dekan, mil. gosp. dr. Pauker, je v imenu duhovščine nagovoril premil. škofa z govorniškizbranimi besedami. Prosil je najprvo, naj škof kot namestnik papežev, izvolijo sprejeti izraz spoštovanja in sinovske vdanosti do sv. očeta Leona XIII., kateremu se posebno v dan zlate maše združena s celim krščanskim svetom v veseli in hvaležni navdušenosti klanja vsa duhovščina ljubljanske škofije. Pristrčno in spoštljivo je nadalje škofu izrazil voščila za novo leto in se zahvalil za neutrujeno skrbljivost v vladanji vernega ljudstva. Tu je omenil dveh znamenitih dobrot, naklonjenih naši deželi po velikodušnosti prevzvišenega vladike. Po dolgotrajnem presleeku sta letos bila poslana dva bogoslovca v Rim — v našo deželo so se vrnili očetje Jezusove družbe. Sklepaje svoj nagovor pa je izrekel posebno zahvalo za zadnji pastirski list škofom metropolije goriške ter prebral in škofu izročil adresu, ki jo danes objavimo na drugem mestu. Mil. škof so ginjenim srcem zahvalili se za „nepričakovano veleneceno božično in novoletno darilo. Nikdar niso dvomili o mišljenji in čutenji ljubljanske duhovščine, izraženem v tej adresi. A veselo iznenadenje jim je to, da je duhovščina porabila to priliko in s slovesno izjavo pokazala vsemu svetu, da stoji na strogo cerkvenem stališči in ostane, vneta za blagor vernega slovenskega naroda, vsikdar vdana cerkvi in dinastiji.

(Papeževa slovesnost v Marijanišči) večeraj zvečer je privabila veliko občinstva, ki je burno kazalo svojo zadovoljnost in svoje veselje. — Jutri, torek, ob 5. uri je ista predstava.

(Dnevni red X. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 3. januarija 1888 ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika IX. deželnozbornske seje dne 29. decembra 1887. — 2. Naznanila deželno-zbornskega predsedstva. — 3. Deželnega odbora poročilo o preiskavah in delih, zvršenih v namen osuševanja račenske doline in njenih sosednih dolin. — 4. Poročilo finančnega odseka o načrtu zakona, s katerim se določujejo posamezne spremembe o postopanju gledé pravic, podvrženih po cesarskem patentu z dne 5. julija 1853, drž. zak. št. 130, odkupu ali uravnanju. — 5. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občin Radeče, Sv. Križ in Dvor za podporo za gozdno drevesnico v Radečah. — 6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občinskega odbora Sv. Križ pri Radečah za podporo za šolo na Dobovcu. — 7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta na Gočah za podporo za ondotni šolski vrt. — 8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta v Staremtrgu pri Poljanah za podporo za razširjenje ondotne ljudske šole. — 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva v Senožečah za podporo za napravo napajališča oziroma vodoshrana. — 10. Ustno poročilo upravnega odseka o načrtu zakona zastran preuredbe § 6 deželnega zakona dne 25. marca 1874, dež. zak. št. 12 o napravi novih zemljiških knjig na Kranjskem in o notranji uredbi teh knjig. — 11. Ustno poročilo upravnega odseka gledé dovoljenja priklad za okrajne ceste. — 12. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji prebivalcev trebanjskih, da se potrebno ukrene za zgradbo teme-

niške ceste. — 13. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Ribarda Dolence, vodje vinorejske šole na Grmu, za letno nagrado 200 gl. — 14. Ustno poročilo upravnega odseka o tem, da se zdravniku-asistentu v blaznici na Studenci dovoli naslov „hišni zdravnik“

(Proračun ljubljanskega stolnega mesta) za leto 1888 kaže sledeče številke: Za meščansko bolnišnico zaklado: Dohodkov 11.612 gold., stroškov pa 11.375 gl., torej prebitka 237 gl. Mestna ubožna zaklada: Dohodkov 17.292 gl., stroškov pa 25.734 gl., torej nedostatka 8442 gold., kateri se morajo pokriti iz mestne blagajnice. Proračun ustanov kaže dohodkov: 7660 gold., stroškov pa 7526 gold., torej preostanka 134 gold. Mestni proračun kaže redne potrebščine: 1. Uprava v obče: 53.630 gl. potrebščine, pokritja 2150 gold., nedostatka 51.480 gold. 2. Uprava mestnega premoženja: 25.591 gold. potrebščine, pokritja 127.278 gold., torej prebitka 101.687 gold. 3. Ceste, ulice in sprehajališča: 35.300 gold. potrebščine, pokritja 25.169 gl., torej nedostatka 10.131 gold. 4. Zdravstvene in blagotvorne zadeve: 18.452 gold. potrebščine, pokritja 710 gold., torej nedostatka 17.742 gold. 5. Šolstvo, znanost in umetnost: 14.274 gold. potrebščine, pokritja 4150 gl., torej nedostatka 10.124 gl. 6. Vojaška nastanitve: 11.013 gl. potrebščine, pokritja 10.541 goldinarjev, torej 472 goldinarjev nedostatka. 7. Raznoterosti: 1885 goldinarjev potrebščine, pokritja 420 gold., nedostatka 1465 gold. Skupna redna potrebščina iznaša 162.145 gold., pokritje 171.918 gold., preostanek 9737 gold. Izredna potrebščina pa iznaša skupno 97.682 gl. Pokrila se bode s preostankom redne potrebščine v znesku 9737 goldinarjev, po večjem davku na pivo v znesku 7000 gold. in s 100% novo priklado na gostaščino, proračunjeno na 9000 gold.

(Strokovna šola za umetna ročna ženska dela) v Ljubljani je od slavnega ministerstva dovojena in potrjena ter na njeno dejansko ustanovitev menda ne bo treba več dolgo čakati.

(Naznanilo in vabilo.) Podpisani odbor narodne čitalnice ljubljanske si usoja vsem č. p. n. društvenikom prijazno naznanjati, da se imajo v letošnjem predpustu v društvenih zgornjih prostorih vršiti sledeče društvene veselice; 1. V soboto 7. januarija; beseda in plesna vaja; 2. v soboto 21. januarija: plesna vaja; 3. v sredo 1. februarija: sijajni (Vodnikov) ples; 4. v četrtek 9. februarija: plesna vaja. Pristop k plesnim vajam je dovoljen izključljivo le č. p. n. društvenikom, k sijajnemu plesu pa tudi po njih vpeljanim gostom proti vstopnini 1 gold. Plesno godbo oskrbljuje privatni orkester pod vodstvom gospoda Stiarala. Začetek prvi veselici ob polosmi uri, vsem drugim veselicam pa ob osmi uri na večer. K obilni udeležbi vabi najprijazneje odbor.

(Gosp. Josip vitez Tonkli) peljal se je 27. decembra iz Ajdošine v Gorico, potoma se zvrnil in tako poškodoval, da bo moral ležati več tednov.

(Dr. Holub), znani avstrijski potovalec po Afriki, pride v kratkem v Ljubljano ter bo poročal o vseh svojih potovanjih.

(Umrli) je v torek, 27. preteklega meseca, v Kosezah pri Trnovem na Notranjskem po kratki pljučni bolezni nadžupan trnovske županije g. Josip Samsa. Naj bo vsem znancem in prijateljem v najboljšem spominu.

(Iz Kropce.) Tudi naš trg je po skromnih močeh proslavil slavnost Leonovo. Na Silvestrov večer po „Ave Mariji“ se je glasilo po Kropi lepo pritrkavanje zvonov. Med zvonjenjem pa so se razsvetlile hiše. Mnogo sto lučič je svetilo v temno noč in ni je bilo tako borne koče v tem sicer revnem kraju, ki bi ostala temna. Na novega leta dan je bila slovesna božja služba v lepo ozaljšani cerkvi; na koru pa so vrlo peli slavnostno himno Leonovo in Foersterjevo mašo pod vodstvom g. J. Zupana. Tacih praznikov ima Kropa malo. Prebivalstvo je kljub svojemu siromaštvu pokazalo, da ima pravo spoštovanje do poglavarja rimske cerkve.

(Nemški jezik v ljudskih šolah na Goriškem.) Dne 14. decembra je v deželni šolski svet predlagal J. Gasser, naj sklene dež. šol. svet, da se vpelje nemščina kot obligaten predmet na vseh ljudskih šolah goriških. V seji deželnega zbora

23. t. m. pa je poslanec dr. Venuti stavljal interpelacijo do nj. e. g. dež. glavarja: Kaj je znano dež. odboru o sklepu dež. šol. sveta glede vpeljave nemščine, ali je Gasser stavljal predlog na svojo roko ali po naročilu dež. odbora in kaj misli dež. odbor storiti? — Podpisali so interpelacijo vsi poslanci razun dr. Pajerja in Gasserja. Izvolil se je odsek 7 članov, ki se bo posvetoval o tej stvari. Gasser je vsled tega odložil mandat.

Telegrami.

Dunaj, 1. januarija. Vojno ministerstvo je ukazalo, naj se skličejo rezervniki vseh vojnih krdel, ki imajo puške-repetirke, k sedemdnevni orožni vaji, da se izvežbajo v rabi nove puške. Vaje se bodo udeležili tudi vsi rezervni častniki dotičnih armad. Orožne vaje pričele se bodo že dne 22. januarija pri desetem vojnem koru.

Dunaj, 2. januarija. Cesarčinja Štefanija se je hudo opekla na desnem očesi vsled dotike z žarečim železom. Profesor Fuchs je konstatoval na veliko veselje le prav lahko rano, koje ozdravljenje ne bo potrebovalo niti osem dnij.

Belgrad, 1. januarija. Novo radikalno ministerstvo je sestavljeno, in sicer so prevzeli: Sava Gruić predsedstvo in vojsko, polkovnik Franasović zunanje zadeve, Milosavljević notranje zadeve, Vučić finance.

London, 1. januarija. „Standard“ piše: Ako bi po nesreči navstala vojska, bodo simpatije Anglije na strani Avstrije in njenih zaveznikov.

Antwerpen, 2. jan. Tukajšnje Alhambra-gledališče je ugonobil sinoči velik požar. Hišnikov otroci so bili sami doma, ker ni bilo predstave; oče jih je rešil.

Petrograd, 2. januarija. Slovansko dobrodelno društvo je imenovalo svojima častnima članoma v včerajšnji slavnostni seji črnogorskega kneza in vladiko Strossmayera.

Pariz, 2. januarija. Sadi-Carnot je odgovoril na želje, koje je izrazil nuncij v imenu diplomatskega kora: „Srečen sem, da smem računati na sodelovanje diplomatskega kora, da Francija ne bo samó ohranila prijateljskih zvez z inozemstvom, marveč jih tudi utrdila. Strinjam svoje želje z Vašimi, da izgine vsaka skrb in da se bodo mogli narodi v popolni varnosti posvetiti razvoju moralnega in materialnega blagostanja.“

Petrograd, 2. januarija. „Novoje Vremnja“ pravi glede opazke „Reichsanzeiger-a“ k ponarejenim listinam, po kateri bi se bilo lahko očitala nemški politiki dvostrankarstvo in nepoštenost, da se ni mogoče izraziti poštenje in odločneje. Te besede vzbujajo zopet potrebo dobrih odnošajev mej sosedoma.

Berolin, 2. januarija. Pri včerajšnjih cesarjevih sprejemih se ni čula nobena politiška beseda.

Umrli so:

27. decembra. Franc Duh, črevljarjev sin, 4½ mes., Florijanske ulice št. 46, jetika.

28. decembra. Albrecht Willieer, pozlatarjev sin, 5 tednov, Dunajska cesta št. 14, božjast. — Karol Urbas, trgovec, 29 let, Reseljeva cesta št. 1, jetika.

29. decembra. Ana Borovinšek, usmiljena sestra, 23 let, Kravja dolina št. 11, osepnice. — Alojzija Erjave, delavčeva hči, 6 mes., Rožne ulice št. 33, Variola. — Ana Tekavec, gostija, 66 let, Ključarske ulice št. 4, kap.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo)

1. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	75	gl.	65	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16%	78	„	90	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106	„	—	„
Papirna renta, davka prosta	89	„	45	„
Akcije avstr.-ogerske banke	849	„	—	„
Kreditne akcije	264	„	60	„
London	127	„	40	„
Srebro	—	„	—	„
Francoški napoleonid.	10	„	08	„
Cesarski cekini	6	„	02	„
Nemške marke	62	„	52½	„

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		734.94	-10.2	sl. svzh.	jasno	
31. 2. u. pop.		736.57	- 7.8	sl. svzh.	„	0.00
9. u. zveč.		738.33	-12.8	sl. svzh.	d. jasno	

V soboto jasno in mrzlo, svitla noč. Srednja temperatura — 10.6° C, za 7.7° pod normalom.

Zahvala.

Povodom novega leta blagovolil je milostivi knez in vladika ljubljanski, prečastiti gospod dr. Jakob Missia, izročiti mi sto in petdeset goldinarjev za mestne uboge. Usojam si potom javnosti izrekati najudanejšo zahvalo na tem velikodušnem darilu.

V Ljubljani 1. dan januarija 1888.

Župan: Grasselli.

Zahvala.

Vsem p. m. častitim gospodom, kateri so pri papeževi slavnosti v redutni dvorani sodelovali z govori, petjem, vredbo, godbo, kakor tudi vsem p. n. visokocastitim gospodem in gospodom, ki so omenjeno svečanost s svojo navzočnostjo počastili, izreka prav prisrčno, iskreno zahvalo

odbor.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatih barv v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (2)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Prave garantirane

voščene sveče

in

voščene zavitke

priporočata prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (1)

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Cerkovnika

in ž njo sklenjena organistova služba

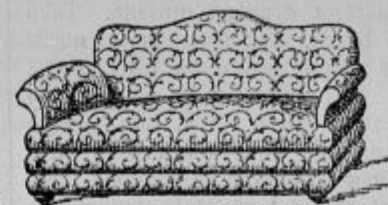
v Spodnji Idriji bo o sv. Jurju 1888 izpraznjena.

Kdor hoče o tem kaj več zvedeti, naj se obrne na cerkveno predstojništvo. (1)

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice števil. 3.

priporočata prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno nižjano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federadmatratzen) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamel. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (1)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

priporočata SEEMANN

v (3)

Ljubljani.